

Ну, вже таки...

Петро Гулак-Артемівський

Истязал еси беззаконие мое и грехи моя
изследил еси. Руцѣ твоѣ сотвориште мя
и создаете мя; потомъ же, преложивъ,
порази мѧ еси.
Иова, кн. 1

1

Ну, вже таки
Далась взнаки
Мені та Галка Біла!
Мов чиряки
На печінки,
Отак притьмом і сіла!

2

Було, всі дні
На черені
Пряжусь та позіхаю,
То шість разів
До пирогів
Із печі я злізаю.

3

Ряди-в-годи
До бороди,
Було, доходить діло...
От розскубеш,
В жмені помнеш,
Та й вп'ять у просо сміло!

4

Було, й сопеш,
Було, й хропеш,-

І нікому — й байдуже!
Так, отже, бач:
Хоч сядь та й плач,-
От, треба Галки дуже!

5

Звізду прислав.
Та й наказав,
Щоб щодня я голився.
Перину слав,
Пику вмивав
І щодня б чепурився!

6

Ой! Він мене
З світу зжене
Московською пенею!
Оце біда
Ота зізда,
Нехай там господь з нею!

7

Ну й схаменусь,
І підголюсь:
Чого там розходився?
Та я ж під час
На місяць раз
І без того голився!

8

Тільки не лайсь
Та не знущайсь,
Бо кепська вийде справа,
Як зашморгнусь
Та й удавлюсь
Стрічкою Станіслава!..
Март 1852 г., Харьков